

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Atsakovė: R. N. G. Eind

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Nederlandse Raad van State* — 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, p. 2) 10 straipsnio ir 1990 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 90/364/EEB dėl teisės apsigyventi (OL L 180, p. 26) aiškinimas — EB 18 straipsnio aiškinimas — Sutuoktinio, trečiosios valstybės piliečio, teisė apsigyventi — Šios teisės egzistavimas net darbuotojui nevykdant realios ir tikrosios veiklos — Darbuotojo sugrįžimas į kilmės valstybę — Sutuoktinio teisės apsigyventi nebuvimas šioje valstybėje

Rezoliucinė dalis

1. Bendrijos darbuotojo grįžimo į pilietybės valstybę narę atveju Bendrijos teisė neįpareigoja šios valstybės valdžios institucijų pripažinti šio darbuotojo šeimos nario, trečiosios valstybės piliečio, teisės įvažiuoti ir apsigyventi vien dėl to, kad priimančioje valstybėje narėje, kurioje šis darbuotojas dirbo pagal darbo sutartį, šis pilietis turėjo galiojantį 1968 m. spalio 15 d. Tarybos Reglamente (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje, iš dalies pakeisto 1992 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2434/92, 10 straipsnio pagrindu išduotą leidimą apsigyventi.
2. Bendrijos darbuotojui grįžus į pilietybės valstybę, prieš tai pagal darbo sutartį dirbus kitoje valstybėje narėje, šio darbuotojo šeimos narys, trečiosios valstybės narės pilietis, remdamasis pagal analogiją taikomu Reglamentu Nr. 1612/68, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2434/92, 10 straipsnio 1 dalies a punktu, turi teisę apsigyventi darbuotojo pilietybės valstybėje narėje, nors šis darbuotojas joje nevykdo realios ir tikrosios ekonominės veiklos. Tai, kad trečiosios valstybės pilietis, Bendrijos darbuotojo šeimos narys, prieš apsigyvendamas valstybėje narėje, kurioje šis darbuotojas dirbo pagal darbo sutartį, pagal darbuotojo pilietybės valstybės narės nacionalinę teisę neturėjo teisės apsigyventi, neturi įtakos vertinant, ar šis pilietis turi teisę apsigyventi pastarojoje valstybėje.

(¹) OL C 296, 2005 11 26.

2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas (*Arbetsdomstolen* prašymas priimti prejudicinį sprendimą (Švedija)) *Laval un Partneri Ltd prieš Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet*

(Byla C-341/05) (¹)

(Laisvė teikti paslaugas — Direktyva 96/71/EB — Darbuotojų komandiravimas statybos sektoriuje — Nacionaliniai įstatymai, nustatantys darbo ir įdarbinimo sąlygas dėl Direktyvos 96/71 3 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos a-g punktuose nurodytų dalykų, išskyrus minimalaus darbo užmokesčio normas — Kolektyvinė statybos sektoriaus sutartis, kurioje nustatomos palankesnės sąlygos arba sąlygos, susijusios su kitais dalykais — Profsąjungų galimybė kolektyviniais veiksmais bandyti priversti kitose valstybėse narėse įsteigtas bendroves derėtis kiekvienu konkrečiu atveju, kad būtų nustatytos darbuotojams mokėtino darbo užmokesčio normos, ir prisijungti prie kolektyvinės statybos sektoriaus sutarties)

(2008/C 51/15)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbetsdomstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Laval un Partneri Ltd

Atsakovės: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Arbetsdomstolen* — EB 12 ir 49 straipsnių bei 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EEB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, p. 1) 3 straipsnio 1, 7, 8 ir 10 dalių bei 4 straipsnio aiškinimas - Kolektyviniai veiksmai, nukreipti prieš statybos įmonę, komandiravusią savo darbuotojus į kitą nei jos buveinės valstybę narę, kurioje ji nėra sudariusi kolektyvinės sutarties

Rezoliucinė dalis

1. EB 49 straipsnis ir 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje 3 straipsnis turi būti aiškinami kaip draudžiantys tai, jog valstybėje narėje, kur darbo ir įdarbinimo sąlygos, susijusios su šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos a-g punktuose nurodytais dalykais, išskyrus minimalaus darbo užmokesčio normas, yra įtvirtintos įstatymų nuostatose, profsąjunga, imdamasi kolektyvinių statybos darbų blokavimo veiksmų, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, galėtų bandyti priversti kitoje valstybėje narėje įsisteigusį paslaugų teikėją pradėti su ja derybas dėl komandiruotiems darbuotojams mokėtino darbo užmokesčio normų bei prisijungti prie kolektyvinės sutarties, kurioje dėl tam tikrų minėtų dalykų nustatomos palankesnės sąlygos nei išplaukiančios iš atitinkamų teisės aktų nuostatų, o kitos sąlygos yra susijusios su minėtos direktyvos 3 straipsnyje nenurodytais dalykais.
2. EB 49 ir 50 straipsniai draudžia, kad valstybėje narėje profsąjungoms nustatytas draudimas imtis kolektyvinių veiksmų siekiant panaikinti arba pakeisti trečiųjų asmenų sudarytą kolektyvinę sutartį būtų siejamas su tuo, ar veiksmai susiję su darbo ir įdarbinimo sąlygomis, kurioms nacionalinis įstatymas taikomas tiesiogiai.

(¹) OL C 281, 2005 11 12.

2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas (Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter prieš Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sujungtos bylos C-396/05, C-419/05 ir C-450/05) (¹)

(Socialinė apsauga — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — III ir VI priedai — Laisvas asmenų judėjimas — EB 18, 39 ir 42 straipsniai — Senatvės išmokos — Įmokų mokėjimo už Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijos laikotarpiai — Neeksportuojamumas)

(2008/C 51/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Atsakovė: Deutsche Rentenversicherung Bund

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Sozialgericht Berlin — EB sutarties 42 straipsnio aiškinimas — 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, p. 1), VI priedo C skirsnio „Vokietija“ 1 punkto aiškinimas — Atsisakymas mokėti Vokietijos pilietei, persikėlusiai gyventi į Belgiją, Vokietijos senatvės pensiją už darbo laikotarpius Sude- tuose nuo 1939 iki 1945 metų

Rezoliucinė dalis

1. 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, VI priedo C skirsnio „Vokietija“ 1 punkto nuostatos prieštarauja asmenų judėjimo laisvei ir būtent EB 42 straipsniui tiek, kiek jos tokiomis aplinkybėmis kaip pagrindinės bylos senatvės išmokų mokėjimo tikslais į įmokų, nuo 1937 m. iki 1945 m. mokėtų už Vokietijos Federacinę Respublikos ribų esančios teritorijos dalyse, kuriose buvo taikomi Reicho socialinės apsaugos įstatymai, laikotarpius leidžia atsižvelgti tik su sąlyga, kad gavėjas gyvena šioje valstybėje narėje.
2. Reglamento Nr. 1408/71 III priedo A ir B skirsnių 35 punkto „Vokietija-Austrija“ e papunkčio su pakeitimais nuostatos prieštarauja EB 39 ir 42 straipsniams tiek, kiek jos tokiomis aplinkybėmis kaip pagrindinės bylos, kai gavėjas gyvena Austrijoje, senatvės išmokų mokėjimo tikslais į įmokų, nuo 1953 m. iki 1970 m. pagal Įstatymą dėl teisės į pensiją, įgytos mokant įmokas užsienyje, (Fremdrentengesetz) mokėtų Rumunijoje, laikotarpius leidžia atsižvelgti tik su sąlyga, kad gavėjas gyvena Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje.
3. Reglamento Nr. 1408/71 VI priedo C skirsnio „Vokietija“ 1 punkto su pakeitimais nuostatos prieštarauja asmenų judėjimo laisvei ir būtent EB 42 straipsniui tiek, kiek jos tokiomis aplinkybėmis kaip pagrindinės bylos senatvės išmokų mokėjimo tikslais į įmokų, nuo 1953 m. iki 1970 m. pagal Įstatymą dėl teisės į pensiją, įgytos mokant įmokas užsienyje, mokėtų Rumunijoje, laikotarpius leidžia atsižvelgti tik su sąlyga, kad gavėjas gyvena Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje.

(¹) OL C 22, 2006 1 28.
OL C 74, 2006 3 25.